herpy

SLANGER

Blodpyton

Python brongersmai

Python brongersmai er en kraftig, korthalet pyton fra myrer og skoger i Sørøst-Asia, rød, oransje eller gulbrun med tegning i gult og beige. Den blir 120-180 cm, veier mange kilo og spiser gnagere. Den kan leve over 25 år og stelles i et stort, lukket gulvterrarium med stabil varme, 60-70 % luftfuktighet og en stor vannskål.

Familie: Pythonidae Engelsk: Blood Python Tidligere navn: *Python curtus brongersmai* Publisert 16. november 2026

FAKTABOKS

DYRET

Voksenstørrelse	**120-180 cm** total lengde inkl. hale
Levealder	**20-30 år**
Aktiv	**I skumringen og om natten**
Levevis	**Bakkelevende**
Biotop	**Regnskog og våtmark**
Vanskelighetsgrad	**Øvet**

STELL

Min. terrarium	**120 × 60 × 45 cm** L × B × H for 1 voksent dyr
Temperatur, dag	**26-28 °C**
Varmeplass	**30-32 °C**
Temperatur, natt	**25-26 °C**
Luftfuktighet	**60-70 %**
Vann	**Vannskål**
UVB	**Ikke nødvendig**
Kosthold	**Virveldyr**
Holdes	**Alene**

AVL

Formering	**Eggleggende**
Kjønnsmoden	**36-48 mnd.**
Kullstørrelse	**12-30 egg**
Inkubasjon	**60-75 dager** ved 31-32 °C

VERN OG PAPIRER

CITES	**Liste II**
EU-vedlegg	**Vedlegg B**
IUCN	**Livskraftig (LC)**

Om arten

Python brongersmai er en kompakt og svært kraftig bygd pyton med kort hale og bred, tung kropp. Grunnfargen er rød, oransje eller mer rustbrun, og over den ligger gule og beige flekker og striper langs kroppen samt svarte og beige flekker på sidene. Buken er hvit, ofte med små svarte merker. Hodet er normalt grått med en hvit stripe bak øyet. De klareste røde dyrene bruker to til tre år på å utvikle fargen, og unge dyr er brunaktige eller rødbrune.

Hannene er mindre enn hunnene. Hannene blir normalt 90-150 cm og hunnene 120-180 cm, med enkelte opptil omtrent 240 cm. Et voksent dyr på 120-150 cm veier 4,5-7 kg, og eldre dyr kan veie over 9 kg. Angivelsene for nyklekte unger varierer fra 20 til 43 cm. Arten hører sammen med *Python curtus* og *Python breitensteini* til de korthalede pytonene; alle tre ble regnet som underarter av *Python curtus* til de ble hevet til arter i 2001. I handelen blandes de tre artene lett sammen.

Ville dyr, særlig voksne fra Malaysia, hadde rykte på seg for å være uforutsigbare. Oppdrettede dyr som håndteres rolig fra de er unge, blir normalt rolige. Arten er høylytt: den hveser og puster når den er utrygg, og det er normalt. Det finnes mange farge- og tegningsvarianter (morfer), men veiledningen handler om arten selv.

Utbredelse og leveområde

Python brongersmai lever i Sørøst-Asia: på den malaysiske halvøya, i det sørlige Thailand og i Vietnam og på Sumatra øst for de sentrale fjellkjedene. Den finnes også på Bangka og flere andre øyer i Malaccastredet, blant annet Lingga- og Riau-øyene og Penang. Typelokaliteten er Singapore.

> **Naturlig utbredelse:** Indonesia, Malaysia, Thailand og Vietnam.

LEVEOMRÅDE

P. brongersmai lever i sumper, myrer og fuktig skog fra havnivå opp til omtrent 650 m. Den finnes også regelmessig på oljepalmeplantasjer, der gnagerne er tallrike, og plantasjene har gjort arten mer vanlig. Den lever på bakken og holder seg skjult under tømmerstokker og stein og i hull. Den er mest aktiv i skumringen og om natten.

Føden består nesten bare av gnagere, særlig rotter, som lever tett på mennesker, og som den griper fra bakhold og kveler. Formeringen er sterkt sesongbundet, og hunnene legger normalt egg annethvert år. Arten fanges i stor utstrekning til lærindustrien og til dyrehandelen.

Stell

TERRARIET

Et voksent dyr trenger et terrarium på minst 120 × 60 × 45 cm (lengde × bredde × høyde). Arten bruker bare gulvet, så gulvarealet er det viktigste, og terrariet skal være bredere enn høyt. Store hunner trenger et gulvareal på 150 × 60 cm. Terrariet skal være lukket og ugjennomsiktig, for arten er hemmelighetsfull og trives best når den føler seg skjult. Et tre- eller plastterrarium som tåler fukt, er det beste valget; åpne glassbur med nettlokk holder dårlig på varme og fuktighet.

Unger skal ha en liten, ventilert plastkasse på omtrent 25 × 15 cm, for de blir usikre og slutter å spise i for store rom. De flyttes til større gulvareal etter hvert som de vokser: omtrent 45 × 25 cm etter et halvt år, omtrent 85 × 45 cm til unge voksne og deretter voksenstørrelsen.

Lokket må kunne låses, for slangen er sterk og finner enhver svakhet. Bunnen kan være avispapir eller kraftpapir i flere lag (dyret ligger ofte mellom lagene), kokosfiber eller et fuktig, støvfritt lag av sypressflis eller osp-flis. Unngå sedertre og furu. Hold unger på fuktig kjøkkenpapir. Innred med et skjul i hver ende av terrariet, så små at slangen ligger tett i dem. Fjern avføring og skitten bunn med en gang.

TEMPERATUR

Arten trives ved stabile, moderate temperaturer og tåler dårlig for mye varme. Hele terrariet holdes på 26-28 °C om dagen og 25-26 °C om natten. Hvis det gis lokal varme, skal varmeplassen være 30-32 °C, målt med et infrarødt termometer, og den kalde enden 27 °C. Bruk en varmematte eller varmekabel på den ene siden, alltid med termostat. Temperaturer under 18 °C er skadelige.

Oppvarming av hele rommet er et alternativ som gir en jevn temperatur. Bruk aldri varmestein. Plasser terrariet vekk fra vinduer, der solen kan overopphete det.

Et dyr som tilbringer dager i vannskålen eller flykter fra varmen, har det for varmt. Et dyr som ikke spiser eller ligger tett sammenrullet, har det ofte for kaldt.

Les mer: Varme og temperatur

LUFTFUKTIGHET OG VANN

Luftfuktigheten skal ligge på 60-70 %, målt med et digitalt hygrometer midt i terrariet. Arten skal ikke holdes våt: for fuktig gir rynket, blank hud og luftveisinfeksjoner, og for tørt gir hudskifteproblemer. Står vannskålen midt i temperaturgradienten, fordamper det nok til å holde fuktigheten, og ventilasjonen skal være så god at luften ikke blir stillestående. Ved hudskifte sprutes terrariet daglig, og et fuktig skjul hjelper.

Sett alltid fram en stor vannskål, slik at dyret kan ligge i den. Arten drikker mye og elsker å ligge i vann. Bytt vannet daglig. Ligger dyret i vannet i flere dager uten å komme opp, er terrariet for varmt, eller dyret har midd; små svarte prikker i vannet som ligner valmuefrø, er et tegn på midd.

Les mer: Luftfuktighet, sprøyting og ventilasjon Les mer: Typiske sykdommer og tegn på sykdom

LYS OG UVB

Arten er skumrings- og nattaktiv og har ikke vist seg å kreve UVB. Vanlig lys i et rom med en naturlig døgnrytme er nok, og lyset slås på omtrent 12 timer. Gi ikke lys om natten. UVB kan brukes, men er ikke dokumentert nødvendig for arten.

Les mer: Lys og UVB

FÔRING

P. brongersmai er kjøtteter og skal ha hele byttedyr. Rotter er det ideelle byttedyret gjennom hele livet; nyklekte unger tas ofte med hoppermus og skifter innen få måltider til rottevalper. Fôr med opptinte, frosne byttedyr og varm dem før fôring til omtrent 40 °C, slik at slangens varmefølsomme leppegroper har et mål. Bruk lange fôrtenger.

Arten har et langsomt stoffskifte og stor appetitt, så den blir lett for tykk. Er den for tykk, skal fôringen være sjeldnere eller byttedyrene mindre. Et sunt dyr har en tydelig ryggrygg og en myk skråning fra rygg til sider, ikke en flat eller rund rygg.

Fôringshyppighet: - Unger: en gang i uken. - Voksne: hver 2. uke med mellomstore til store rotter. - Dyr som legger på seg: hver 3. uke eller mindre bytte.

Etter fôring skal dyret ha fred. Avføring er sjelden: voksne dyr kan gå i 1-2 måneder, noen enda lenger, uten avføring, så lenge de spiser og trives.

ATFERD OG HÅNDTERING

P. brongersmai krever en rolig og bestemt eier. Gi et nytt dyr omtrent 2 uker i fred, og start først håndtering når det spiser regelmessig. Hold de første rundene korte, noen få minutter. Støtt hele kroppens vekt med begge hender og underarmer, og unngå å henge slangen eller legge den over skuldrene. Grip ikke etter hodet. Unger er nervøse og kan sno seg, slå ut og bite når de håndteres for mye.

Hvesing og pusting er normalt og et tegn på at slangen er utrygg. Håndter ikke dyret ved hudskifte, like etter fôring eller når det er stresset. Vask hendene før og etter, for krypdyr kan bære salmonella.

Hold dyrene hver for seg. Det er ingen fordel for dyrene å bo sammen, og de skal bare møtes ved parring.

Les mer: Karantene og hygiene

Avl

KJØNNSMODNING OG KJØNNSBESTEMMELSE

Hannene er mindre og har en lengre, tykkere halerot enn hunnene, og hunnene blir kjønnsmodne ved en større lengde enn hannene. Kjønnet bestemmes sikrest med en sonde, som bare en erfaren person bør bruke. Dyrene blir kjønnsmodne etter 3-4 år. Hunner skal være fullt utvokste og i god hold før de settes i avl.

PARRING

Formeringen er sterkt sesongbundet, og i naturen legger hunnene normalt egg annethvert år. Om en kjøleperiode er nødvendig i fangenskap, er ikke dokumentert. Dyrene holdes hver for seg, og hannen settes inn til hunnen under oppsyn og skilles fra igjen etterpå. Fôr bare når dyrene er adskilt. En hunn bør ikke settes i avl hvert år.

EGGLEGGING OG KULL

Kullet er i gjennomsnitt på 12-16 store egg som hver veier 83-90 g, og kull på opptil 30 egg forekommer. Hunnen ligger rullet rundt eggene og spiser ikke før de er klekket. Eggleggingstiden i fangenskap er ikke dokumentert. Gi henne en lukket, mørk eggleggingskasse med fuktig sphagnum eller vermikulitt.

INKUBASJON

Eggene klekkes etter omtrent 2-2,5 måneder (60-75 dager). Temperatur og fuktighet under kunstig ruging er ikke dokumentert for arten. Tallene er lånt fra *Python regius*: 31-32 °C og høy luftfuktighet, med eggene på fuktig vermikulitt i en lukket beholder med et par luftehull. Ungene blir i egget en dag eller to mens de tar opp plommesekken. Ikke hjelp til med klekkingen.

OPPDRETT AV UNGER

Nyklekte unger er 20-43 cm. Sett hver unge for seg i en liten, ventilert kasse med skjul, vann og litt varme, og hold dem på fuktig kjøkkenpapir ved 60-70 % luftfuktighet. Sprut kassen annenhver dag. De fleste starter med hoppermus og går raskt over til rottevalper, en gang i uken. Unger er mindre tilgivende overfor feil enn voksne, så velg ikke en nyklekt unge; en

veletablert ungslange på noen måneder som spiser godt, er et bedre valg.

Helse og vanlige feil

De fleste problemer skyldes feil i oppsettet. De typiske er:

- Fedme ved for store eller for hyppige måltider. Det forringer avlsresultatene og gjør luftveisproblemer vanskeligere å klare.
- Luftveisinfeksjon ved for fuktig, stillestående eller kald luft: dyret puster med åpen munn, gurgler eller har snørr. Arten får det lett.
- Hudskifteproblemer ved for tørr luft: dyret får ufullstendig eller stykkevis hudskifte. Gi et fuktig skjul og sprut terrariet.
- Hud som ser våt, blank og rynket ut, ved vedvarende for høy luftfuktighet, som gir bakterie- og soppvekst.
- Midd, som sees som svarte prikker i vannskålen og får dyret til å ligge i vannet i dagevis.
- Overoppheting hvis dyret bruker lang tid i vannet.
- Bitt fra levende byttedyr. Bruk opptinte dyr.

Et sunt dyr har klare øyne, en fyldig kropp og spiser regelmessig. Vei dyret jevnlig, for et plutselig vekttap er ofte det første tegnet på sykdom. Krypdyr skjuler sykdom, så oppsøk en dyrlege med erfaring med krypdyr hvis dyret ikke spiser, går ned i vekt, puster med åpen munn eller virker sløvt.

Spør alltid dine kloke bekjente

Veiledningen er et godt sted å begynne, men den kan ikke erstatte erfaring. Dyr er forskjellige, og mye av det viktigste lærer man av dem som har holdt arten i årevis. Snakk med en oppdretter, en erfaren holder eller en veterinær med kunnskap om krypdyr og amfibier før du skaffer deg dyret - og igjen hvis noe virker galt.